

Ordføreren: Jeg skal tillade mig kun nogle ganske faa Bemærkninger, og jeg troer, jeg saameget desto bedre kan gjøre det, som jeg allerede i mit første Foredrag saa temmelig udførligt udviklede det Standpunkt, paa hvilket Udvalgets Fleertal staaer. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 gjorde den ærede Minister et Par Bemærkninger, som jeg dog maa sige et Par Ord til. Den ærede Minister henlede Døpmærksomheden paa, at denne Sag havde været for et saa stort Antal Gange, at det dog var ønskeligt, at Loven blev færdig, og at Ministeren var i en ganske underlig Stilling derved, at Nar for Nar det ene Forslag kom frem efter det andet. Naar han havde troet at indrømme, hvad et Udvalg havde villet, kommer et andet Udvalg efter med nye Fordringer. Hertil knyttede Ministeren en Bebrejdelse mod Udvalget, fordi det i det Hele taget havde vist sig lidet imødekommende mod ham; men jeg troer dertil at turde bemærke, at ikke alene Forslaget under Nr. 2, men ogsaa alle de andre Forslag, som her forelægges, med Undtagelse af det Forslag, som vi have talt saameget om, og som jeg senere skal komme til, have forelægget i en Række af Nar. De forelaae fra Udvalget ifjor, og de forelaae fra Udvalget iforsjor. Intet af disse Forslag er saaledes noget nyt; de ere eenskydende med Forslag, som stadig have været bragte frem endog af Fleertal, og som Ministeren derfor maatte være forberedt paa vilde komme frem igjen. Jeg skal med Hensyn til det Andet, at Udvalget ikke har været imødekommende, indrømme, at der ikke har været mange Punkter, som ere blevne forandrede — skjøndt dog nogle — hvad selve Unddringsforslagene angaaer, efter Conferencen med Ministeren; men jeg troer dog ogsaa at maatte sige dette, at der til, at noget Saa-dant skulde kunne tænkes at skee, maatte fordres — om jeg maa bruge det Udtryk — en Overenskomst, som kun kan skee ved Imødekommen fra begge Sider. Jeg føler mig

overbeviist om, at, hvis den høitærede Minister med Hensyn til nogle af de Forslag, Udvalget har stillet, havde kunnet vise sig mere imødekommende, vilde Udvalgets Medlemmer og særligt Fleertallet, paa hvis Vegne jeg taler, have vist sig overordentlig tilbøielig til at imødekomme ham paa andre Punkter. Jeg bebrejder ikke den ærede Minister, at han ikke har kunnet vise sig imødekommende, hvor det strider mod hans Overbeviisning, men jeg troer, det er urigtigt af ham at bebrejde Udvalget, at ogsaa det er blevet staaende, hvor det stod. Dette gjælder blandt Andet ogsaa med Hensyn til Forslaget under Nr. 2. Det er et gammelt Forslag, et Forslag, som jeg har begrundet, og hvis Begrundelse ikke i og for sig har kunnet blive synderligt svækket ved det, der er kommet frem derimod, idet jo nemlig Begrundelsen væsentlig gik ud paa, at netop ifølge den Stilling, disse Mænd indtage, maane de antages paa forskjellig Maade at have dog nogen Indkomst ad andre Veie end den videnstabelige Virksomhed, hvorfor de oppebære de her omhandlede Lønninger. Jeg nævnte saaledes f. Ex. Professorene af det lægevidenskabelige Facultet; man kunde ogsaa nævne andre, der paa forskjellig Maade have Udsigt til at faae Indtægt, som ligge udenfor dem, der her forelægges. Jeg troer heller ikke, at den høitærede Minister har Ret, naar han med Hensyn til dette Forslag ytrede, at saaledes forsvinder efterhaanden Alt, og imellem det, han opregnede, ogsaa nævnte Sædtillæg; men Sædtillægget er jo ikke forsvundet, det er converteret med 100 Rd., som Lønningerne ere forhøiede med fremfor, som de forelaae i Loven af 12te Januar 1858. Om Forslaget under Nr. 7 behøver jeg ikke heller at udtale mig vidtløftig. Det blev berørt af det ærede Medlem (Høgskibro), der sidder bag ved mig, hvad der fordres til det naturhistoriske Museum, og at det ikke er Tilfældet, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Brix), at der i Løbet af disse 8 Nar ikke er kommet noget